

کمر وی در کودکان

پژوهشگاه
علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
سرنال جامع علم اسلام

ظاهر شدن کمرویی در فرزندشان را باید مربوط به رفتار و گفتار خودشان بدانند و گفتیم که کمروئی واکنشی است روانی که در فرد ظاهر می‌شود.

یکی از علل کمرویی تعریف و تمجید از این افراد و حمایت مدرسه و خانواده از چنین کودکانی است که همراه با احسانس نیازی که چنین افرادی از حمایت دارند باعث شدت کمروئی می‌شود و بعبارت ساده کودک برای جلب نظر و حمایت دیگران خود را با این صفت ارائه می‌دهد.

در بعضی از افراد کمرو علل جسمی مانند معلولیت های نظیر نابینائی، نقل سامعه و شستح و فلچ و مانند اینها که گاهی هم از زوای آنها باعث حفظ جانشان می‌شود. در حقیقت کمروئی و ازروا یک نوع واکنش دفاعی و حفاظتی برای آنها می‌باشد و در این گروه بطور آکاهانه کمروئی شکل کرفته است. لذا نباید تصور کرد که کودکان کمرو و خجول خوبیخستی خود را از دست داده اند بلکه آرام و کناره کسیر هستند و افرادی منظر و محقق در بین آنها می‌توان یافت. لذا به اینجهت بهبود حالت کمروئی ازدواج ممکن است.

تعییرات جسمی دوران بلوغ بیویزه در دختران و بهم خوردن تعادل نیروی عضلانی در اندام های مختلف و عدم هماهنگی آنها که گاهی باعث افتادن اشیاء از دست و یا زمین خوردن ناکهایی و مانند اینجاست موجب توجه بیش از حد نوجوان به حرکات و رفتار خود می‌شود و تصور می‌کند که جسمانی دائماً "مرافق رفتار اوست لذا می‌خواهد خود را از دیداین چشمان تصویز خیالی بنماید که بد ازروا کشیده می‌شود. نکته مهم این است که والدین

کمرو بودن یک واکنش کامل "اکتسای روانی" است که در گفتار و رفتار فرد ظاهر می‌شود و با درجات خفیف و متوسط و شدید ظاهر می‌نماید. با آنکه این واکنش بهبود حالت کمروئی درآن نیست و هیچ نوع زن و یا عامل ارثی در آن دخالت ندارد، ولی بطور خانوادگی در فامیلهای درون گرا با چنین افرادی برخورد می‌نماییم. به همین صورت در برابریک فرزند و یا داشش آمور کمروی توای لاقل دریکی از افراد دیگر خانواده اعم از پدر یا مادر و یا خواهران و برادران به درجهای از کمروئی و یا معادلهای آن برخورد کرد. کمرویی ممکن است بصورت موقت و دوره‌ای بودیه در دختران در دوره بلوغ و یا بصورت پایدار و دائمی باشد که بهتر صورت همانطور که اشاره شد بدرجات کم و متوسط و زیاد ممکن است ظاهر نماید.

علل و عوامل بیداش کم رویی

تشخیص و تمیز بین عفت و حیا و حالت کمروئی کارد شواری است که اولی پسندیده می‌باشد و دومی باید به حالت تعادل برگردد. کاهش علائم انسانی در خانواده هایی که افراد آن بودیه پدر یا مادر کمرو و خجالتی هستند در فرزندان هیچ آثاری از کمروئی کم رنگ یا پررنگ ملاحظه نمی‌شود.

در کودکان و نوجوانانی که در دوره کودکی زیاد مورد انتقاد قرار گرفته اند و از طرف پدر و مادر و معلمین و حتی دوستان خود دائماً "سرپریز" شده‌اند و در مواردی هم مورد تُبیخ و نسبیه قرار گرفته اند کمروئی به شدت دیده می‌شود والدینی که به تقاضاها و خواسته‌های فرزندان خود توجه نمی‌کنند و آنها را رد می‌نمایند

این علائم را در نظر داشته، در رفع آنها همت کماشت.

علام کمرویی

کودکی که دچار کمرویی است اغلب اوقات آرام و ساكت می شویند و به فعالیتهای بدنی بازی و ورزش کمتر علاقه دارد و بیشتر اوقات خود را با مطالعه کتاب و سرگرمی های آرام

در این موارد بهیچوجه نباید خود را سبیت به حرکات فرزند حساس و دقیق نشان دهند. البته بتدریج همانگی های لازم بین نیروی عضلانی انسان ها و تعادل جسمی روانی مناسب نیز برقرار خواهد شد و یک حالت تعادل پایدار برای نوجوان بوجود خواهد آمد. مطالعات و بررسی های متعدد دیگر نشان دهنده این واقعیت است که فرزندان اول بهجهت توجه زیاده از حد والدین به آنها و بیوره وقتیکه دختر و تنها فرزند هستند آثار کمرویی در آنها بیشتر مشاهده می شود در خانواده هائی که پدر سالاری، مادر سالاری پدر بزرگ سالاری و مادر بزرگ سالاری، خواهر و برادر سالاری وجود داشته و نوعی تسلط یکی از افراد بزرگتر خانواده نسبت به دیگران دارد فرزندان کوچکتر دچار درجاتی از کمرویی می شوند. در همین زمینه فرزند آخر نیز تحت تأثیر و انقیاد کلیه افراد خانواده است که ممکن است دو واکنش یکی درون گرایی و کمروئی در او ظاهر کند و یا پرخاشگر و پرخاشجو باشد. امور دیگری نیز در کمروئی موثر است مثلاً وضع اقتصادی و شخصیت اجتماعی خانواده و حتی بعضی از باورها و اعتقادات سنتی و فرهنگی در برخی از خانواده ها می تواند عامل ایجاد کمروئی باشد.

ناگفته پیداست که هر چه تعداد عوامل موجود کمروئی بیشتر و محیط اطراف نیز متأثر از آنها باشد امکان بروز کمروئی افزایش یافته و حتی برشد آن نیز اضافه می گردد. در رعایت بهداشت روانی حتماً باید یکیک

گذرانده و از چنین سرگرمی هایی لذت می برد .
با صدای آرام و ملایم صحبت می کند و از
حضور و صحبت کردن در جمیع گریزان است
در آخر کلاس می نشیند و یاد را خصوصی
می است . از پرسشها و امتحانات شفاهی
بیزار بوده بیشتر به امتحانات کتبی و نوشته
علاقمند می باشد . افراد کمرو اکثرا
با هوش و متفکر هستند ، از تماس و معاشرت با
افراد دیگرحتی الامکان دوری می کنند و دوستان
کمی دارند . درباره کارها دچار تردید بوده ،
کارها را با اختیاط تمام انجام می دهند ، از قبول
مسئولیتها یکی که احتمالاً درد سر داشته باشد
دوری می کنند و برای اثبات نظر و رای خود
پاشواری نمی کنند .

بنظر گروهی از صاحب نظران علائم کمرویی
از دوره دبستان شروع می شود ولاقل بروز
می کند زیرا در این مرحله است که کودک واقعاً
در جمیع ظاهر شده و در جمیع در مقابله بزرگتری
مانند آموختگار می خواهد درس جواب دهد و
پاسخگو باشد و نگران است که نمی تواند آنطور
که باید پاسخگوی مخاطب خود باشد و همین حا
نقش واکنش معلم هم مطرح می شود که چگونه
می تواند از یک طرف با بکار کمروی روش های
صحیح تربیتی و شناخت علل کمروی در کودک
مورد نظر او را هدایت کرده و با مشاوره با بدرو
مادر و برنامه ریزی دقیق اورا از این تنکیسا
برهاند و یا آنکه با بی اعتمایی و عدم توجه به
ریشه کاریهای تربیتی بویژه در این زمینه بارفتاب
خودش موجب افزایش کمرویی و متروی کردن
چنین نوآموزی شود . چه خوب است که بدانیم
این زمینه عدم مقبولیت نوآموز از ناجید معلم
در بزرگسالی و در اجتماع موجاباين نکرانی
روانی در فرد می شود که در جامعه هم مسورد

پذیرش و مقبولیت فرار نکسرد و زمینه
شکست های شغلی و خانوادگی و سیاری مسائل
دیگر فراهم خواهد شد .

در بیان به چند نکته ضروری دیگر اشاره
می شود : یکی اینکه تمام مریان و پدران و
مادران باید بدانند که کمرویی واکنش روانی
است که بسرعت شدت می باید و از درجه
خفیف بد سمت متوسط و از متوسط به سمت
شدید کشیده می شود و خود را به زودی به
ازدواج کشید کمروی و حتی افسردگی می کشاند
نکد دیگر حسکی مفترط و عدم نشاطی است
که افراد کمرو بعذار کارهای روزانه دارند
و اصولاً چنین افرادی از فعالیت و شغل خود

شدند فوراً " بآنها محول شود .

در معاشرت و دوست یابی مریبان باید راهنمائی های لازم را بینایند و به بازیهای گروهی و گرایش های علمی و شرکت در جلسات عمومی ایشان را تشویق نمایند . در تعامل این موارد مریبی و پدرومادر باید وقت گذاری کافی نموده نا نتیجه مطلوب بدست آید .

این نکته فراموش نشود که تحت فشار قرار دادن کودک برای انجام هر کاری وضع را بدتر می کند، لذا باید با مشارکت او و بدون اجبار و مخصوصاً " با تشویق بدنبال موفقیت بود .

روحیه حساس این کودکان ایجاب می نماید که بهیچوجه از آنان انتقاد نشده " مورد سرزنش و تنبیه واقع نشوند . ظرافت کار تربیت در همین جاست، زیرا کوچکترین نکوهش و خردگیری ویا تمسخر آنان در برابر دیگران موجب انسروا و گوشه گیری شده ، با مریبی هم همکاری نخواهند داشت و ارایی نظر دست مریبیسته خواهد بود . در نتوآموزان کمرو به ویژه دخترا ران در یافته های نادرست و علطی در حال شکل گیری است، مانند توهمند درباره لباس پوشیدن، راجع به طرز صحبت کردن، راه رفتن ، درس پس - دادن ، ایستادن در مقابل جمع و باید این دریافت ها و توهمند را از ذهن کودک دور کرد و اورا با واقعیات آشنا نمود .

در دانش آموزان و دانشجویان و بزرگسالان تصمیم و پشت کار خود فرد عامل بسیار مهمی در رفع کمرویی است . انتخاب شغل مناسب و انجام خدمات عمومی و اجتماعی و قدرت انجام مسئولیت ها و ایجاد رشد در شخصیت و هر کونه موفقیت در آنها موجب رفع واکنش های روانی کمرویی است .

احساس رضایت نمی کنند و بیشتر اوقات خود را با ناراحتی و نارضایتی می گذرانند ، زیرا یک نوع تصور مبهم آنها را رنج می دهد که فکر می کنند تمام مردم با دوچشم آنها را می پایند و مواطن اعمال و حرکات و رفتار شان هستند و مثلاً " می ترسند که لباسی که پوشیده اند و یا بصورتی که در بین مردم ظاهر شده اند در خورشأن و مقامشان نباشد و مورد تمسخر قرار گیرند .

درمان و پیشگیری کمرویی

پدران و مادران و به ویژه مریبان باید توجه داشته باشند که درمان و حتی پیشگیری کمرویی باید با لطفات و ظرافت انجام شود و هیچ لزومی ندارد که برروی کودک برجسته کمروئی زده شود و را بین نام معرفی نمایند بلکه باید با روشها و معیارهایی که در این رمینه می آید دگرگونی را در رفتار نتوآموز بوجود آورد و نتیجه کامل را نیز در دراز مدت جستجو نمود .

در باره پیشگیری و همچنین درمان باید به تمام علی که در بیدایش کمروئی موثر هستند و قبل از " بشرح آنها پرداختیم توجه سود و برای رفع یک یک آنها برنامه ریزی نمود . یکبار دیگر باید کلیه علائمی که مربوط به کمرویی است مورد دقت و مطالعه قرار گیرد و به رفع و جیزان یک یک آنها همت گماشت .

به مهارت ها و خلاقیت ها و اینکارهای هنر های این نتوآموزان توجه شود، هر کار برتری از آنها مورد تشویق قرار گرفته ، با برنامه ریزی توسعه باید و چنانچه داوطلب مسئولیتی و کاری

حال که خانواده با این گستردگی ، ارزشها را انتقال می دهد بضرورت سلامت آن بیشتر معتقد می شویم . چه انتقال ارزشها بیشاز آن که امر تعلیمی باشد ، مسأله تربیتی است و اساس تربیت ، غیر مستقیم بودن آن است یعنی الگو بودن مرتب و تعلیم واندار و تبیه در مرآحل بعدی جای می گیرد. لذا من با صراحت و صمیمت به پدران و مادران گرامی توصیه می کنم که چندماهه مانده به تولد فرزند خود تغییرات لازم مطلوب را درجهت تکمیل ایمان ، تقوی ، پرهیزگاری و صفاتی باطن در خودشان ایجاد کنند با اعتقاد به اینکه انسان در تمام مراحل زندگی قابل تغییر است و الا احکام تربیتی یا بی اثر خواهد بود و یا اثر معکوس خواهد بخشید . همچون پسر نوجوانی که پدرش او را توبیخ می کرد و اندز می داد : آی پسر چرا چنین و چنان کردی ؟ فرزندم مگر نمیدانی وقتی پسری به سن و سال تو حرکات و اعمال بی ادبانه مرتكب می شود ، یک تارموی سر پدرش از شدت اندوه سفید می شود ، فهمیدی فرزندم ؟ پسر در حالت ترس و لرز چنین پاسخ داد : بلی پدر فهمیدم ولی یک چیز دیگر را هم فهمیدم .

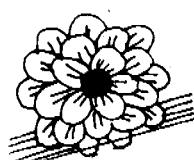
— آفرین فرزندم ، بگو ببینم دیگر چه فهمیدی ؟

— (باژهم ترسان و لرزان) پدر ، حالا فهمیدم که چرا همه موهای پدر بزرگ سفید شده است .

نتیجه این که آموزش خانواده یکی از نیازهای اساسی هرجامعه است و باید توام با خلاقیت و نوآوری و با استفاده از نیروی عظیم سنتهای حقیقیابد .

واشاره بکنم که انجمن اولیاء و مربیان جمهوری اسلامی ایران در جهت تحقق اهداف خود علاوه بر انتشار مجله و کتابهای تربیتی ، کلاسهای آموزش خانواده رانیز در بیشتر شهرها تشکیل داده است . در خاتمه ضمن اظهار خوشوقتی محدد از شرکت در این کنفرانس پر اهمیت سودمند و تشرک از شما خانمها و آقایان که سخنان اینجانب را استماع فرمودیدیک تا تالوی تربیتی را که بر اساس دو حديث دینی تهیی شده و انگیزهای است برای والدین گرامی ، حضور هریک از شما تقدیم داشته و درنهایت اعلام می کنم که با نظر پر زیدان اوبا درسیامی که در سماره سه ماهه چهارم سال جاری بولتن فدراسیون و در رابطه با دهه جهانی رشد فرهنگی بونسکو مطرح کرده اند کامل موافق هستم . ایشان چنین اظهار نظر کردند : " خانواده باید بیش از هر زمان دیگر نقش دوگانه خود را بغا کند یعنی از یک سو ارزشیابی سنتی را حفظ کند و تداوم بخشد و در عین حال امکان شکوفائی نوآوریهای بدیع و سالم را فراهم سازد .

مشکرم . شادکام باشید

سید ضیاء الدین صدری